

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1918"

Személy

Az aranylakodalmas „Közuti”.

Régen volt bizony, amikor Pest egyik másik utcáján még vigan döcögött tova a lóvonat s a jóképű, magyaros kalauzok kedélyesen tessékelték be a kuntschaftokat a rázós kocsiba; azóta valamicskét megváltozott körülöttünk a világ, s most, hogy hire jár, hogy ötvenesztendős lett a Közuti Társaság, amely bátoratlan lóvonati koncessziójával indult neki több százmilliós utjának, az ember csodálkozva kérdezi: hát máskép is lehetett-e ez valaha.

Máskép volt valamikor, de mennyire máskép. Még mindössze tizenhét esztendeje, hogy az utolsó lóvonati kocsit is kivonták a forgalomból, de mintha már elfelejtette volna mindenki ezt az állapotot, az a nemzedék, amely akkor élte a világát, lassanként kivész egészen, az akkori gyerekek memóriája talán nem véste be eléggé agyvelejükbe az egykori lóvonati képet s milyen kevesen vannak már, akik a primitív állapotokra visszaemlékezni tudnak!

Hiszen nem volt az praktikus, amikor az emberrel negyedórakon át cammogott az egykori lóvonat olyan távolságokon, amiket ma néhány perc alatt befut a villamos, ha estebédre siet a vezető s randevuja van az indító kalauznak. Akkoriban nem a sürgősség szülte

a lóvonaton való utazást, hanem a kényelem s a gyalogolástól való önkímélés. Csak egyes, több kilométernyi járatokon volt nélkülözhetetlen közlekedési eszköz a lóvonat, mint a helyi forgalom lebonyolítója. Ma? A modern fejlődés úgy hozta magával, hogy, mint a tündérregékben, a lóvonati hamupipőkéből villamos-királyleány lett. A forgalmasabb utvonalat keresztül-kasul szelik a vágányok s a valaha elképzelhetetlenül nagy távolságokra ma legalább negyedórás villamosközlekedés dukál. Az emberi leleményesség és vasakarat kifejezője ez a hihetetlenül nagy változás, ami a kisüzemi lóvonat-közlekedésből hatalmas villamoshálózatot csinált. A «Közuti» valóban büszké lehet a multjára, mert abban olyan momentumok vannak, amik fölött nem lehet elismerés nélkül átsiklani. Hiszen vannak, akik erre azt is mondhatnák, hogy a tőke ereje talán még az időnél is hatalmasabb. Ez talán igaz is, de ezuttal a tőke erejével vasszorgalom is párosult s az a törekvés, hogy a csaknem semmiből kolosszális valamit csináljon. S ezt a törekvést teljes siker koronázta is. Ma az ötvenesztendős «Közuti» a leghatalmasabb közlekedési vállalata a fővárosnak s mi tagadás benne, egyik irányítója Budapest közlekedési politikájának.

S mi jellemzi legjobban ezt a szédületes

fejlődést? Könnyű kitalálni: az az üzleti politika, amely mindig lépést akart és tudott is tartani a modern fejlődés mértföldugrásai-val s bármilyen konjunkturák között a közlekedési lehetőségek teljes kiaknázására törekedett. A «Közuti» vezetésének ez az érdeme elvitathatlan. S emiatt e csendes és zajtalan, jubiláris évfordulón disszonáns hangok ne zavadják meg a visszaemlékezések megható pillanatát. Hibák mindig, mindenütt és mindenben előfordultak, ma is előfordulnak s nem küszöbölhetők ki teljesen a jövőben sem. Az ilyen illúzióról jobb ma lemondani, mint holnap beleesni a csalódás sötét vermébe. S ha jubilál a Közuti villamos-vállalat, mondjunk őszinte szerencsekíváratokat ehhez. Ritka az ilyen ünnepélyes alkalom s olyan kevés vállalat érdemelte ki magának, hogy jubiláris évfordulóján elismeréssel forduljon feléje a megemlékezés. A «Közuti» ezek közé a kevesek közé tartozik. Nem azért, mintha nem volna ép olyan üzleti vállalat, mint a többi, hanem amiatt, mert fejlődésében az emberi vasakaratnak és vasenergiának kétségtelen momentumai vannak elraktározva. A veréb, mihelyt szárnyai megnőttek, sassá változott s az ilyen metamorfózishoz a korszellemnek teljes megértése szükséges. S ez a vállalati vezetésnek nem mindennapi karakterét mutatja.